

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359897072/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

gammel. Han var lige ankommen til Paris, hvorhen hans Ærgerrighed længe havde kaldt ham, men som han nu for første Gang saa og hvor han indførtes i adskillige af de første Krese. hos Fru Tallien, Fru de Beauharnais og Fru de Staël. Han gjorde sig bemærket baade ved sin Skønhed og sine overlegne Evner. Med sin friske Hudfarve og sit lange lyse Haar lignede han en ung Nordbo, men hans Vid var klart og ganske fransk og hans Dannelse alment europæisk. Han gjorde et Indtryk paa Frankrigs da mest begavede Kvinde, som aldrig nogensinde blev udslettet, selv da Livsforholdene fjernede dem mest fra hinanden, og snart var det Ingen Hemmelighed mere, at Fru de Staëls Beundring var gledet over i lidenskabelig Kærlighed. Hun meddelte den unge tilkommende Statsmand sin Tillid til den politiske Frihed, sin Begejstring for den Enkeltes Rettigheder og en Forfatning, der sikrede dem, og gennem et luende Pust fra hendes Læbe besjæledes han af hendes Foretagelsesaand og hendes Tro paa Ordets og Handlingens Magt til trods alle Skæbne-Teorier at gribe ind i Virkeligheden og omforme den. Til Gengæld synes Forholdet til ham ved at bringe hende paa Kant med Samfundet at have beriget hende med Hovedsummen af de Lidenskaber, Følelser og stridbare Tanker, der udgør Kærnen i hendes digteriske Frembringelser.

I Fru de Staëls Hus traf Constant en Hærskare af fremmede Diplomater, misfornøjede Bladskrivere og plansmeddende Kvinder, der i første Øjeblik indtog ham mod Konventet. Snart dannede han sig imidlertid sin Overbevisning, han gendrev selv sine første Bladartikler og sluttede sig, mere radikal end sin Veninde, til »Patrioternes» Parti imod de saakaldte Moderate, hos hvem han intet Maadehold fandt. 1795 tilbragte han efter Indbydelse af Fru de Staël paa hendes Gods Coppet i Schweiz; Aaret efter skilte hun sig fra sin Mand.

Da i 1799 Bonaparte som Førstekonsul gav Frankrig en Forfatning, i hvilken en svag Skinfrihed skulde skjule Eneherredømmet, udnævnte han Constant, der tidligere havde været blandt hans varme Beundrere, til Medlem af Tribunatet. I denne Egenkab førte Constant med nogle faa Meningsfæller den hæderfulde Kamp mod Bonapartes Enevolds-Planer, der henlede hele Europas Øjue paa ham og som vakte den heftigste Forbitrelse hos Førstekonsulen. I Aaret 1802 sagde denne om Constant og hans Venner de bekendte Ord om de fem eller seks Metafysikere i